

Naš brat Josip

Josip Egipatski – pralik Krista Spasitelja
Post 45,1-17

Ja i moja braća:

***Kakve su mene lažne optužbe i odbacivanje
snašli u životu?***

Pokazujem li bližnjima svoje pravo lice?

Kada je moj teški križ donio život i spasenje?

Čuveno predstavljanje, kad se Josip u Egiptu kod drugoga susreta, otkriva svojoj rođenoj braći, najava je susreta s Uskrslim Gospodinom. Josipa vuče želja da se konačno očituje svojoj braći kao što Bog u Starom i u Novom zavjetu želi da ga upoznamo. Veličina Josipova srca vidljiva je u ukupno osam prilika u kojima on plače, a samo ovdje tekst govori o "glasnom plaču". Braća, zaprepastena, ostaju bez riječi jer to je brat kojega su odbacili. Poput Isusa pred vojnicima koji će ga uhititi i pred apostolima na Uskrs, Josip dvaput ponavlja svoje predstavljanje. Odmah pokazuje da je miljenik oca Jakova koji je prema njemu njegova povlaštenu ljubav. Svojom najavom o preostalim gladnim godinama upozorava na čudesno znanje koje mu Bog daje. Ujedno podsjeća na nesmotreno iznošenje snova u djetinjstvu, koji su se ipak ostvarili. U središtu je jasan pogled na vlastitu osobu, ali i otvoreno suočavanje s istinom o postupku braće. Najveća snaga ovoga odlomka u tome je što Josip u svim najgorim iskustvima prepoznaje da ga je Bog poslao. Zločin braće Bog je okrenuo u veliko spasenje, tumači Josip, i tako pogađa u bit otajstva Kristova križa. U Novom zavjetu već majka Marija u Josipu Egipatskom vidi najavu Mesije.

Molitva s Josipom Egipatskim

kada se očitovao svojoj braći (Post 46,1-8)

Evo me, Gospodine, pred tobom sam, a ti znaš svu istinu o meni. Žarko želim da me moji bližnji prepoznaju u mojoj punoj vrijednosti. Tražim prihvaćanje i potvrdu svojega bića.

Ti si svjetlo svijeta. Daj da osjetim, i da ljudi oko mene vide, kako si i nama rekao: Vi ste svjetlo svijeta. Vaše vlastito "ja" Božje je svjetlo koje on daje ovome svijetu.

Pokaži mi, Gospodine, kako si me vodio po svakom trenutku blažene objave kad si mi pokazao svoju prisutnost, po svakoj vrućoj želji i svakom snu koji me je vukao jedinom uistinu Idealnome, Savršenome, a to si ti. Vodio si me po svakoj tvojoj riječi koju si mi po mojoj savjesti uputio.

A svaka jamu u koju sam upao, kad su me odbacili i lažno me osudili, svi turobni dani kad mi je duša trpjela ropstvo i ostavljenost, kad mi je smrt prijetila u zbilji ili u srcu, sve je to bio put pročišćenja.

Pokaži mi danas iznova kako si me i kamo ti poslao! Daj mi da prepoznam i životom svjedočim kako to ti pripravljaš veliko spasenje!